

FIL PER RAN DA

✓ Molta malastrugança

El recent viatge a Madrid que ha fet la formació berguedana Orgue de Gats ha estat presidit per la mala sort. El moment culminant del llarg rosari de *desgràcies* que va haver de sofrir l'expedició berguedana va ser la nit abans de la Mare de Déu d'agost, en plena actuació en una urbanització de la capital espanyola. El primer problema el va causar un grup electrogen que no acabava d'anar a l'hora. El clima de la malastrugança, però, va arribar quan el fort vent que bufava va fer caure una de les torres elèctriques. La mala fortuna va voler que la torre caigués directament sobre un luxós Mercedes d'un valor aproximat de vint milions de pessetes propietat del duet còmic televisiu Cruz i Raya! A més, resulta que un dels integrants d'aquest duet era el que havia gestionat l'actuació de la formació berguedana a Madrid. Amb tot, sort que el cotxe estava assegurat a tot risc.

✓ Mantes i sandàlies

La boca de la mina de Carbons Pedraforca a Saldes va ser el fins ara inèdit escenari del darrer concert celebrat fins ara dins el cicle musical Guillem de Berguedà. El concert es va fer de nit i a recer del massís del Pedraforca, fet que va garantir una temperatura més aviat fresqueta, oi més tenint en compte que un parell d'hores abans del concert havia plogut. Així, es van poder veure vestimentes d'allò més curioses, com espectadors que es van protegir de la fresca amb mantes però que alhora calçaven sandàlies o visitants previsors que duïen folres polars. És clar que també hi va haver demostracions d'immunitat al fred de

COM VEU EL BERGUEDÀ

Joan Carles Pié, entrenador de

«És una zona molt

—Quina sensació en té, del Berguedà?

—Quant a imatge, una zona molt tranquil·la, amb un nivell de vida molt alt, de comoditat, de salut, però també amb algunes mancances culturals, educatives...

—Hi puja, encara?

—No. Hi vaig molt menys del que m'agradaria. Hi vaig deixar bons amics, però la vida et porta a d'altres bandes i ara hi pujo molt poc.

—I quan hi va, la carretera, com la troba?

—Respecte de quan jo hi pujava, quan hi anava amb els pares, ha millorat molt. Llavors encara es passava pel mig de Manresa i per dins de cadascuna de les poblacions. Sí que és evident que hi caldria algun carril més en alguns trams.

—Amb els recursos que té, creu que la comarca es ven bé?

—És una de les mancances, però també tinc constància que s'hi està treballant. Quan es van perdre la mineria, els militars... la població es va estancar. Però hi ha elements de qualitat que s'haurien d'aprofitar per reorientar l'economia.

—Quan diu elements de qualitat, en què pensa?

—Turisme rural, senderisme, vida a la natura... no té pistes d'esquí, perquè els Rasos,

malgrat que són a prop, són petita qualitat. Però per a un turisme Berguedà és un lloc adient.

—I la Patum, li sona d'alguna manera?

—I tant! En tinc un record molt bonic. Quan vaig arribar a Berga, els d'escola es van passar mig any com havia anat la Patum i l'al

TONI SOLANELLES

